

Шейко-Медведєва Неля Семенівна

Біографія

Неля Семенівна Шейко-Медведєва (25 жовтня 1947, Борислав — 16 листопада 2021) — українська драматургиня, поетеса, прозаїк, театральна критикиня. Кандидат філологічних наук, член Національної спілки письменників України.

Народилася у 1947 році у м. Бориславі Львівської області. У 1965 році закінчила Бориславську середню школу № 8 зі срібною медаллю, вступила на вечірнє відділення хімічного факультету Львівського політехнічного інституту.

Деякий час працювала кресляркою в КБ заводу "Електрон", а далі техніком-хіміком в Інституті геології та геохімії НАН України. Після другого курсу полишила навчання в Політехніці і вступила на денне відділення філологічного факультету Львівського державного університету ім. Івана Франка.

Отримавши диплом, залишилася працювати в університеті: літературним працівником газети "За радянську науку", а далі — асистентом кафедри української літератури.

У 1980 році захистила кандидатську дисертацію.

У 1985 році перебралася до Києва, і рік потому стала членкинею Національної спілки письменників України.

Авторка добірок віршів, написаних як літературною мовою, так і лемківським діалектом, оприлюднених в газетах "Літературна Україна", "Нафтовик Борислава", "Наше слово" (газета українців Польщі), журналі "Україна" й часописах "Ї" та "Київська Русь".

Авторка понад 40 п'єс для дітей та юнацтва.

1. Збірник "Квітка щастя" (видавництво "Радянський письменник", 1986) включає п'єси "Квітка щастя", "Чумацький скарб", "Як ледар щастя шукав".

2. Збірник "Чари осіннього лісу" (видавництво "Молодь", 1988). П'єси: "Чарівна зернина", "Чари осіннього лісу", "Маленький робот Тім", "Домовик-чарівник"

3. Збірник "Зачаклована карета" (видавництво "Веселка", 2001), відзначений літературною премією ім. Олени Пчілки за твори для дітей. До нього увійшли п'єси "Чи є у котів розум, або Як Мишка виходила заміж", "Капосники і капосниці", "Тітонька Хрюся — дресирувальниця роботів", "Каламутя — син Великого Ящера", "Каламутя і Золотий Заєць", "Учень тритозавра", "Приборкувачі вогню", "Казка про вимріяне яєчко або ж Правда про Курочку Рябу", "Солом'яний циган", "Лисиця, що впала з неба", "Кіт у тигровій шкурі", "Хуха, Дюдя і Потороча", "Зачаклована карета", "Яви нам ангелів твоїх", "Новорічний сон або Бунт ляльок".

Більшість із названих п'єс була поставлена в драматичних театрах і театрах ляльок Львова, Ужгорода, Мукачєва, Чернігова, Чернівців, Харкова, Рівного, Луцька, Івано-Франківська, Донецька, Києва, Полтави, Житомира, Запоріжжя, а також у шкільних театрах по всій Україні.

Дві п'єси — "Чумацький скарб" і "Лисиця, що впала з неба" — увійшли до шкільних програм з української літератури для 4 і 5 класів. "Чарівна зернина" рекомендована для позакласного читання.

Інші п'єси, що не увійшли до збірників, але також були поставлені в українських театрах: "Дзеркало Агрімпаси", "Як Василько Тереньку сватав", "Гора щастя". Остання відзначена літературною премією "Коронація слова". Нові п'єси "Коти-коти-горошок" та "Ангелик і різдвяна зоря" поставлені у 2018 році в театрах ляльок Чернігова і Харкова. У 2017—2020 роках написані п'єси "Квіти для Скрекеке", "Коти-котигорошок" та п'єса апокриф "Біла зоря, чорні пелюстки" про найвідомішого лемківського художника Никифора Дровняка.

Серед прозових творів письменниці — авантюрні романи "Альфонс" (Кальварія, 2004), "Баламутка" (Піраміда, 2006) і "Кохана...Незабутня" (Піраміда, 2006), а також роман-апокриф "Ніч остання" про учнів Христа після його страти (Піраміда, 2006).

У 2018 році у видавництві "Комора" вийшла друком збірка віршів і оповідань "Дороги камені", до якої увійшли усі вірші та оповідання письменниці, написані про історію лемків — українського субетносу, виселеного зі своїх земель в Радянську Україну у 1944—1946 роках та на західні терени Польщі в ході операції "Вісла".